

อนุสัญญาฉบับที่ 14 ว่าด้วยการหยุดพักผ่อนประจำสัปดาห์ (ภาคอุตสาหกรรม) ค.ศ. 1921

Weekly Rest (Industry) Convention, 1921

- มีผลบังคับใช้ 19 มิถุนายน พ.ศ. 2466
- มีสมาชิก 120 ประเทศ
- ประเทศไทยให้สัตยาบัน 5 เมษายน พ.ศ.2511

สาระสำคัญของอนุสัญญา - C014

กำหนดให้ลูกจ้างในกิจการอุตสาหกรรมทั้งของรัฐและเอกชนต้องมีวันหยุดพักผ่อนอย่างน้อย 24 ชั่วโมงติดต่อกันในทุก ๆ ระยะเวลา 7 วัน
อาจยกเว้นบุคคลที่ถูกจ้างงานในกิจการอุตสาหกรรมซึ่งมีสมาชิกครอบครัวเพียงครอบครัวเดียวถูกจ้างงาน

และถ้าเป็นไปได้ [1] ให้เจ้าหน้าที่ในแต่ละสถานประกอบการมีช่วงเวลาหยุดพักผ่อนพร้อมกัน และถ้าเป็นไปได้ [2] ต้องกำหนดวันหยุดให้ตรงกับวันหยุดตามประเพณี หรือธรรมเนียมของประเทศหรือท้องถิ่นที่มีอยู่แล้ว

นายจ้างมีหน้าที่ในการกำหนดเวลาหยุดพักผ่อนประจำสัปดาห์ให้กับลูกจ้างที่ทำงานร่วมกันทั้งหมด เพื่อให้เป็นทราบว่า วันและชั่วโมงใดเป็นเวลาหยุดร่วมกัน โดยวิธีการประกาศให้ทราบซึ่งเห็นได้ในสถานประกอบการ หรือสถานที่อื่นใดซึ่งสะดวกพอ หรือโดยวิธีการอื่นใดซึ่งรัฐบาลยอมรับ แต่ถ้าไม่ได้มีการกำหนดระยะเวลาหยุดพักผ่อนแก่ลูกจ้างที่ทำงานร่วมกันพร้อมกันทั้งหมด จะต้องแจ้งให้ทราบเป็นหนังสือระบุคนงานหรือลูกจ้างคนใดมีระบบการหยุดพักผ่อนเป็นพิเศษ

กฎหมายอนุวัติการ

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 (มีการกำหนดวันหยุดพักผ่อนประจำสัปดาห์เป็นไปตามพันธกรณีในอนุสัญญานี้)

SOURCE:

https://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO:12100:P12100_INSTRUMENT_ID:312159:NO